

Hallgatói élménybeszámoló

A 2025-26-os tanév tavaszi szemeszterét az Universitat de Barcelona jogi karán töltöttem az Erasmus+ program keretében. Öthónapos kint tartózkodásom alatt számtalan élménnyel gazdagodtam, megismertem egy másfajta oktatási stílust, rendszert, ízelítőt kaptam a spanyol és katalán kultúrából, fejleszthettem nyelvi és egyéb készségeimet. Mindezek rövid összegzését, valamint a jövőben ide kiutazni szándékozó hallgatókat segítő hasznos információkat az alábbiakban részletezem.

A mobilitás megkezdése előtt is akadtak már teendők, melyek szerencsére gond nélkül mentek. Az UB (Universitat de Barcelona) honlapján több ellenőrzött, regisztrált szálláskezelő és -foglалó felület közül lehet választani. Számomra a legjobb megoldást a BCU Housing jelentette, mely egy felhasználóbarát, könnyen kezelhető weboldal segítőkész ügyfélszolgálattal. A Booking.com-hoz hasonló, ám az itt meghirdetett szállások közül csak valamely barcelonai egyetemre jelentkező diákok válogathatnak. Több opció kínálkozik: közös lakás bérlease, önálló lakás bérlease, együttlakás egy családdal stb. Jómagam a közös lakás bérlease-t választottam, ár-érték arányban ez tűnt a legoptimálisabbnak, és egyáltalán nem bántam meg. Egy olasz és egy görög erasmusos diákkal osztoztunk a lakáson (előzetesen nem tudtam, kik lesznek a lakótársaim), mely remek elhelyezkedéssel bírt (metrómegálló félpercnyi, egy nagy bevásárlóközpont tízpercnyi, a tengerpart negyedórás sétára), csendes, békés külvárosi negyedben feküdt. A szállásadóval is zökkenőmentesen ment minden, nézeteltérések nélküli volt a bérbeadó-bérlő viszony.

Hasonlóan pozitív tapasztalatokat mondhatok el az UB Erasmus-koordinátori osztályáról. Minden szükséges iratot, dokumentumot időben küldtek, de legkésőbb egyszeri kérés után eljuttatták azokat részemre. Az ügyintézés gyors, a kitöltendő formanyomtatványokhoz egyértelmű utasításokat adtak, s külön hatalmas terhet vett le a vállamról, hogy nem kellett a „barcelonai Neptunba” regisztrálva „küzdenem” a tárgyakért, hanem egy kérvény leadása után, elsőbbséget élvezve vették fel az Erasmus-koordinátorok a kinti tárgyaimat. Aki tehát ezt az egyetemet választja, biztos lehet benne, hogy azokat a kurzusokat kezdheti meg, amelyeket előzetesen kiválasztott, nem érik kellemetlen meglepetések.

Áttérve a tanulmányokra, tárgyakra, többségében pozitívumokat mondhatok el ezekről is. Nem ütköztem olyan jellegű problémába, hogy nem a meghirdetett nyelven indult volna bármelyik kurzus, és a honlapon közzétett tárgyleírásoknak is megfelelt az órákon leadott anyag. Külön előny az UB-n, hogy mivel a jogi kar és a politikatudományi kar szervesen összefonódva működik, így utóbbi létesítmény kínálatából is választhatók tárgyak. Négy kurzust vettem fel (három jogit és egy politikatudományit), melyek a spanyol alapjogi rendszerről, a spanyol kártérítési jogról, a kontinentális és common law jogrendszer összehasonlításáról, illetve a közvélemény és politikai kommunikáció elméletéről szóltak. Mindegyik tantárgy izgalmas, érdekes volt, számos új ismeretet sajátítottam el, miközben egy, az otthonitól eltérő módszertant ismerhettem meg. Az UB-n az érdemjegyet egyenlő arányban adja az évközi munka és egy írásbeli vizsga, így a szemeszter közben elvárt az aktív részvétel, mely zh-kban, projektfeladatokban, kiselőadásokban merül ki (kivéve, aki „single assessment”-et választ, az ő érdemjegyet egy darab írásbeli vizsga adja; minden tárgynál van választási lehetőség). Az értékelés tízfokozatú, a legjobb jegy a 10, majd 9,9; 9,8 stb. követi ezt. Egy tárgy teljesítéséhez az összesített, végső jegynek 5-nek kell lennie.

A kurzusok teljesítésének többsége nem okozott gondot, egyikbe se kellett több erőfeszítést beleölnöm, mint idehaza. Ami némi gondot jelentett, hogy mindegyik tárgy esetében jellemző volt, hogy az év elején az oktató által meghatározott követelményeket a szemeszter során az illető (akár többször) módosította. Ez sokszor nehezen követhető volt, és nem mindig voltam tisztában vele, teljesítettem-e az épp aktuális követelményeket. A legnagyobb problémát pedig a kártérítési jogos tárgy okozta, ahol az oktató külön érdeklődésre is csak viszonylag későn

határozta meg egyértelműen, milyen metodikát vár el a jogesetmegoldásnál, emiatt ez a tárgy sikerült a legrosszabbul.

Az egyetem a tanulmányok mellett más lehetőségeket is kínál. Spanyol és katalán nyelvleckéket vehetnek az érdeklődők, a sportolni vágyókat baráti árú egyetemi edzőterem, futópálya, úszómedence várja, a hallgatói életéről pedig az ESN (Erasmus Student Network) helyi szervezete gondoskodik.

A mindennapi életet illetően talán a legfontosabb tudnivaló, hogy az átlag spanyolok és katalánok nem igazán beszélnek angolul – például bevásárlás, szállásadóval történő kommunikáció, akár segítségkérés az egyetemen nehézkessé válhat emiatt. Mivel én úgy érkeztem, hogy társalgási szinten elsajátítottam a nyelvet, ezzel nem akadt komoly gondom, ám meglepő volt, hogy például a főbérlőm se ismerte az angol nyelvet (az előzetes kommunikáció során feltehetően fordítóprogram segítségével küldte angolul az emaileket). Ezt azonban inkább egy lehetőségként fogtam fel a spanyol gyakorlására, s úgy érzem, sokat fejlődött főként a beszédértési, illetve olvasási készségem. Az angoltudás hiányát azonban ellensúlyozza a spanyolok és katalánok szívélyessége, lovagiassága. Akár útbaigazításról, vagy a szupermarketben valamilyen termék megtalálásáról volt szó, mindig mosolyogva siettek a segítségemre. Nem érzi tehát elveszve magát az ember akkor se, ha teljesen egyedül kell boldogulnia.

A közbiztonságot illetően azt tapasztaltam, hogy Barcelona éjjel-nappal nyugodt, félelmet keltő helyzetektől mentes város. Volt, hogy éjfél után jártam az utcákat, mégsem ébredt bennem aggodalom, nem talákoztam veszélyes emberekkel. Nem árt azonban az óvatosság, ugyanis a város turistáktól hemzsező részein (pl.: Placa Catalunya, La Rambla, Mercat de Boqueria, Barceloneta strand) zsebtolvajok garázdálkodnak, s bár szerencsére én az öt hónap alatt lopási kísérlet áldozata se lettem, egy közvetlen erasmusos ismerősömnök ellopták a táskáját, míg fürdőzött – nagyon kell tehát figyelni, érdemes betartani a helyi rendőrség online elérhető biztonsági javaslatait.

Természetesen a tanulmányok és a mindennapi élet menedzselése (főzés, mosás, takarítás, bevásárlás) maradt időm felfedezni Barcelonát és tágabb környezetét, kifejezetten sokat tudtam utazni, várost nézni. Spanyolországon kívül öt országba jutottam el egy-négy napos utakra (Egyesült Királyság Gibraltár révén, Marokkó, Andorra, Franciaország és Portugália), összesen közel negyven várost látogattam meg (például Katalóniában Dalí szülővárosát, Figuerest, Costa Brava szívéét, Tossa de Mart, vagy épp a középkori hangulatú Besalút; ezeken túl jártam Sevillában, Tenerifén, Madridban, Valenciában, Málagában, Mallorcán és még számos helyen). Széleskörű érdeklődésemből fakadóan több, mint harminc múzeumot és közel hetven történelmi emlékhelyet, műemlék jellegű épületet látogattam meg (Barcelonában például a Güell-palotát, a Sagrada Famíliát, az Egyiptológiai Múzeumot, a Casa Batllót, a CosmoCaixa múzeumot; láthattam a valenciai katedrálisban a Szent Grált, Sevillában Kolumbusz sírját, a madridi Pradót és a Thyssen-Bornemissza Képtárat; végigjártam a carcassonne-i várfalakat, a narbonne-i Római Múzeumot, a córdobai nagymecsetet stb.). Mivel a természet igen közel áll hozzám, túrák, állatparkok és botanikus kertek is felkerültek a programlistára. A legnagyobb élményt e téren talán a pireneusi túra adta Andorrában, ahol 2600 méter magasra másztam fel, s a hegygerincről csodálhattam a fenséges tájat – de nagy hatást tett rám az Ebro-delta madárparadicsoma; a tenerifei Loro Parque papagájai és kardszárnyú delfinjei; a Lisszaboni Óceánárium 8000 köbméteres óriásakváriuma; a blanesi Marimurta kert buja növényvilága a tengerrel a háttérben; a kihalástól épp hogy megmentett ibériai hiúzok a Madridi Állatkertben; vagy épp a katalóniai Baix-hegység Ausztráliát idéző tájai. Csodás élményeket adott a tenger is; a jó időnek hála március közepétől már lehet fürdeni, napozni – nincs is kellemesebb egy tanulással töltött nap után, mint kifeküdni a homokos partra egy könyvvel, s hallgatni a hullámok verdesését. Végezetül pedig az élő kultúrából is kaptam ízelítőt a fiesták, ünnepek, koncertek és hasonlóké révén. Láthattam a híres katalán óriásparádét, illetve a Szent György-

napi díszekbe öltözött várost, a húsvéti körmeneteket, részt vettem vermut- és croissantfesztiválon, a napéjegylenlőségi fiestán, sőt, az egyik számomra kedves előadó koncertjére is eljutottam Madridban.

Összegezve a fentieket, tapasztalataim alapján jószívvel ajánlom az UB-t minden Erasmuson gondolkodó hallgatótársamnak, mert egy vibráló, sokszínű városban tanulhat, ahonnan rengeteg csodás táj és város fekszik „egy köpésnyire”, így az erasmusozás valódi világlátásba fordítható. Az alábbiakban néhány képpel illusztrálom beszámolómat.

